



Karjalaiset kesäjuhlat Kouvolassa

Karjalaisia kesäjuhlia vietettiin tänä vuonna 15.-17.6.2018 helteisessä Kouvolassa. Kesäjuhlat olivat keränneet taas paljon väkeä eri puolelta Suomea ja juhlien ohjelmatarjonta oli monipuolista. Kolmen päivän aikana tarjontaa oli niin paljon, että oli jopa vaikea valita, mihin kaikkiin ehtii osallistua. Toisaalta paikkoihin löytäminen tuotti hieman vaikeutta, kun opasteita oli kovin niukalti. Myös kuorokavalkadi oli sijoitettu seitsemän kilometrin päähän Kuusankoskelle. Perinteiset suku- ja pitäjäesittelyt sekä sukututkimusesittelyt vetivät yleisöä. Tietenkin myös Karjalainen tori piirakkakilpailuineen keräsi yleisöä.

Sunnuntaiaamuna oli Karjalaisen kansan messu kauniissa arkkitehtuuri-toimisto **Jaakko ja Kaarina Laapotin** suunnittelemassa Kouvolan Keskuskirkossa, joka on vihitty käyttöön 1978. Kirkko on moderni, suorakaiteen muotoinen vapaasti kalustettava sali. Istumapaikkoja ilmoitettiin olevan 800 ja heti alkuun pyydettiin tiivistämään pariinkin kertaan, jotta mahdollisimman moni mahtuisi istumaan. Kaikki halukkaat eivät silti sinne mahtuneet. Ennen kirkonmenoja Karjalan Liitto luovutti Pro Carelia -kunniamerkin teologian tohtori **Tapani Nuutiselle**. Hän on säveltänyt ja sanoittanut Karjalaisen kansan messun. Kirkonmenojen jälkeen alkoi järjestäytyminen juhla-kulkueita varten, ja pitkästä aikaa kulkue sai kulkea aurinkoisessa säässä. Kulkueita oli

kerääntynyt seuraamaan melko runsas yleisö kaupungin keskustassa. Kulku-eeseen osallistuminen on aina hienoa ja tunne siitä, että mie kuuluu tähän iloiseen joukkoon, nostaa tunnelmaa.

Pääjuhla oli Lumo-hallissa. Avajaisiin samoin kuin ei pääjuhlaankaan useista kysymisistä huolimatta löytynyt kirjallista ohjelmaa. Ohjelma oli kuitenkin upea ja monipuolinen ja hyvin musiikkipitoinen. Siellä esiintyivät kuoro Mielikit, lapsia ja nuoria. Maskuliinista äijävoimaa toivat lavalle Äijäkanteleiden miehet, jotka ovat kuulemma jo valloittaneet Japaniakin. Pohjois-Kymenlaakson Harmonikat esittivät usean, parinkymmenen soittajan voimin reipasta musiikkia, johon yleisökin intoutui taputuksin mukaan. Myös Kesäjuhlien suurkuoro esiintyi **Päivi Pulkisen**

johdolla. Kouvolan kaupungin tervehdyksen juhlaan toi kaupunginjohtaja **Marita Toikka**, jonka juontaja **Jukka Hallikainen** haastoi tervehdyksen jälkeen duettolauluun ”Jo Karjalan kunnailla lehtii puu”. Juhlapuheen piti Maaseudun Tulevaisuuden päätoimittaja **Jouni Kemppainen**. Hän muistutti, että myönteisellä tekemisellä on aina mahdollisuus saada muutosta aikaan. Suremalla ja murehtimalla harva asia paranee. Sitten vielä toivotettiin yleisö tervetulleeksi ensi vuonna juhlimaan Hämeenlinnaan. Juhlan lopuksi arkkipiispa **Leo** ja piispa **Seppo Häkkinen** siunasivat juhlijat kotimatalle. Jälleen oli vietetty mielenpainuvat kesäjuhlat, jo seitsemännekkymmenen.

– Hannele Kajander –



Suomen lipun vierellä Karjalan Liiton sekä Kymenlaakson piirin liput.
Kuva: Karjalan Liitto/ Saija Pelvas



Varsinaissuomalaiset marssivat. Kuva Karjalan Liitto/ Saija Pelvas



Paimion Karjalaseuran lipunkantaja Veikko Malaska ja toinen airueista Jaana Hörkkö.



Varsinais-Suomen piirin airueena Hannele Kajander. (Kuva vasemmalla ja yllä: Maritta Lehtiö.)



Johannesjuhlat Piikkiössä 4.8.2018

Kuva: Marko Heimonen



Piikkiön kirkko on harmaakivikirkoksi nuori, valmistunut 1755. Sen suunnittelija oli saksalaissyntyinen muurimestari ja arkkitehti **Samuel Berner**, joka toimi Turun ensimmäisenä kaupunginarkkitehtinä ja oli mukana myös Viaporin toteuttamassa. Uuden ajan opit otettiin käyttöön – Piikkiön kirkossa ei tarvittu keskipilareita. Kirkosta tuli sisätiloiltaan avara ja valoisa.

Kirkon rakentamiseen on liitetty uskomus, että se tehtiin Kuusiston piispanlinnan kivistä. Katolisen kirkon valtakeskus sijaitsi kyllä lähellä ja linnan rauniot olivat Piikkiön pyhäkön rakennusaikaan murentuneet jo yli kahden vuosisadan ajan. Rakennusaineista pidettiin kuitenkin tarkkaa kirjanpitoa ja sen mukaan kirkon kiviainekset louhittiin tai muuten toimitettiin pitäjän muista osista. Asiantuntijat eivät ole Kuusisto-tarinalle löytäneet perusteita, mutta yhä sitä totena toistetaan. Alttaritaulu sen sijaan oli aiheeltaan ja koko asetelmaltaan lainatavaa – se jäljennettiin Turun tuomiokirkosta ja maalauksin tehtiin alttaritaulun reunaverhouksetkin tuomiokirkon näkymän mukaiseksi. Alkuperäismalli tuhoutui Turun palossa ja nyt voidaan vain Piikkiössä palata siltä osin aikaan entiseen. Alttaritaulun kopiointi on tuttua myös johannekselaisille, sinne tehtiin alttarinäkömää Helsingin Vanhasta kirkosta.

Johanneksen kirkonkellot aloittavat juhlapäivän hartaustilaisuuden Piikkiön kirkossa klo 10. Tapahtumat jatkuvat koulukeskuksessa monien ryhmäkokoon-tumisten myötä ja sukututkimuksen merkeissä. Seuran kokous klo 13 ja päiväjuhla klo 14.30 liikuntahallissa antavat perinteiset puitteet juhlapäivälle. Lisätietoa sisäsivuilla.

TÄSSÄ LEHDESSÄ:

Sukututkimuksen tietosuoja

s. 3

Johannesjuhlätietoa

s. 4-5

Luontopolun lumoissa

s. 6

Kalenteriasiaa 2019

s. 8



Päätoimittajan kynästä

Johannekselaisen päätoimittaja **Hannu Rastas**

Olen tällä palstalla aikaisemminkin viitannut Johanneslaulun syntyvaiheisiin, silloin erityisesti sanoituksen muokkaantumiseen. Nyt on syytä avata koko kotiseutulaulun esiinmarssi, koska vietämme asian suhteen merkkipuotta.

Seuran johtokunnassa päätettiin talvella 1956 julistaa runokilpailu, jonka perusteella valittaisiin teksti kotiseutulaulun sävellyskilpailuun. Alun perin oli tavoitena yhteislauluun hyvin soveltuva sanoitus ja sävelkulkku. Kilpa herätti kiinnostusta, sillä runoja tuli arvioitavaksi kaikkiaan 18. Tulokset arvioitiin nopeasti, parhaat palkittiin jo kesällä samana vuonna. Ykkössijalle asetettiin Viljo Römpötin runo Toivon maille. Johtokunta ei kuitenkaan kelpuuttanut runoa sävellyskilpailun pohjaksi, vaan siirsi ratkaisua. Tultiin seuraavaan vuoteen ja johtokunta päätti pyytää palkituilta uusia tai muokattuja runoehdotuksia. Syksyllä 1957 todettiin saaduksi kaksi uutta ehdotusta. Viljo Römpötin Johannesn laulu nousi nyt ykköseksi. Asiasta käytiin kiivas käsittely, sillä ensi kierroksen voittotekstillä oli myös tukijansa. Sävellyskilpailuun sallittiin lopulta pohjaksi kumpi hyvänsä Römpötin runoista. Talvella 1958 voitiin summata saaduksi 14 sävellystyötä seitsemältä eri tekijältä. Todennäköisesti kaikki olivat tehneet sävellyksen varmuuden vuoksi kummankin runon pohjalta. Ulkopuolinen asiantuntijaraati antoi lausuntonsa kesäkuun alussa pidettyyn johtokunnan kokoukseen. Johannesn laulu nousi kaikille kolmelle kärkisijalle, voittajanimerkin takaa löytyi Emil Riikosen nimi.

Johannesjuhlat järjestettiin Paimiossa heinäkuussa ja tavoite oli uuden kotiseutulaulun kantaesitys juhlassa. Tarvittiin orkesterisovitus ja harjoitusvaihe torvisoittokunnalle sekä tarvittiin osaavat laulajat tuomaan tuore tuotos hyvällä tavalla johannekselaisten kuuluville. Aikaa ei ollut montaa viikkoa, mutta sovitut ehdittiin saada Paimion torvisoittokunnan käyttöön ja Heimo Heimola ryhtyi valmentamaan naiskuoroa esitykseen. Johannesn laulu muokkaantui sävellyksenä nykymuotoon nimelle Johanneslaulu. Sunnuntaina 13.7.1958 päiväjuhla pidettiin täpötäydessä Tillintuvan puistossa. Paikalla oli jälkitietojen mukaan yli 2000 osallistujaa. Juhlan loppupuoletta kuultiin ”tilaisuuden odotettu tapaus, oman pitäjälaulun Johanneslaulun kantaesitys”. Paimion Karjalaisten naiskuoroa oli miesäänillä vahvistettu ja kuoroa johti säveltäjä Emil Riikonen.



Lauri Airikan seurahistoriikkiin nämä tapahtumavaiheet on ylöskirjattu. Kirjasessa on tallennettuna myös yhteiskuva Paimion juhlasta, ohessa nähtävissä taustana Tillintupa. Johanneslaulun sanoittaja Viljo Römpötti on toinen vasemmalta, hänen vieressään keskemmälle päin on säveltäjä Emil Riikonen, keskellä on Paimion Karjalaisten naiskuoro sekä kuoroa johtanut Heimo Heimola viides vasemmalta.

Muistan tuossa juhlassa mukana olleeni. Mieleen on jäänyt valtaisa väenpaljous sekä jäätelömyynnissä yleisön keskellä ahkeroineet nuoret tytöt ja ehkä pojatkin. Johanneslaulua en sillä kertaa vielä huomannut enkä osannut arvostaa. Nyt kuusi vuosikymmentä myöhemmin tuokin asia on muuttunut.

Johannekselainen

JOHANNEKSELAISEN PERINTEEN VAALIJA • 69. VUOSIKERTA

Aineiston toimittaminen

Aineiston toimittamiseen on käytettävissä useita eri vaihtoehtoja. Mieluiten otamme vastaan valmiiksi sähköiseen muotoon tehtyä aineistoa eli sähköpostilla toimitettua, mutta kaikki perinteiset menettelytavat ovat edelleen myös käytössä.

Sähköpostilla aineiston voi lähettää osoitteeseen hannu.rastas@dlc.fi tai johannekseura@elisane.fi. Muussa muodossa olevat aineistot Johannes-Seuran toimistoon Kaarinan Piikkiössä, osoite: **Johannekselainen**, Toimitus, Myllytie 1, 21500 PIIKKIÖ.

Pyydämme toimittamaan aineiston seuraavasti:

Elo-syyskuun kaksoisnumeroon aineisto viimeistään 18.8. (painopv 4.9.).

Lehti lähtee jakeluun suoraan kirjapainosta. Jos aineiston toimittamisesta on kysyttävää tai ilmenee häiriöitä jakeluaikataulussa, ottakaa yhteyttä lehtitoimikunnan jäseniin.

– Lehtitoimikunta –



Kuolleita



Rakkaamme, sotiemme veteraani

Paavo Keijo Kullervo VESA

s. 18. 7. 1924 Viipuri
k. 21. 5. 2018 Kuopio

Kiittäen ja kaivaten

Pirkko-Liisa ja Markku
Jarkka ja Sanna
Alex ja Nelli
Jenni ja Tuomas
Jonne, Meea ja Minka
Lari



*Ei muuta kunniaa kuin kuulla
kummaltansa sun kuusiesi kuiskintaa,
kun sä kätkenyt olet hänet
viime lepoon.*
H. Klemetti

Siunattu läheisten saattamana.
Lämpimät kiitokset kaikille Paavon hoivaan ja
hoitoon vuosien aikana osallistuneille.



Vår älskade

Ritva Heinonen

född Kurki

* 16 mars 1940

har idag lämnat oss
samt övrig släkt och
vänner i ljuset minne
bevarad.

Markaryd, den 26 april 2018

**HARRI
Matti, Petri,
Tommi, Marko**
med familjer

*Sov i ro, min kära Maka
Sov i ro vår lilla Mor
Ingen vet,
hur vi Dig sakna
Ack vad tomheten
är stor*

Ett sista farväl sker inom familjen. Tänk på Hjärtlungfonden Bg. 909-1927. Meddela gärna gåvogivarens namn till Wickmans Begr. byrå tel. 0433-214 44 eller www.wickmansbegbyra.se.

Tack till personalen på avd. 3 Ljungby lasarett samt
Utsikten för god vård och omsorg.



Missä on aarteemme?

Alkaa olla tasan 48 vuotta siitä, kun olin kauniina kesäiltana peltoaukean takana kyläilemässä. ”Teidän talo palaa!” huusi naapurin poika juostessaan luokseni. Mitä se nyt tuollaisia, ajattelin, mutta menin ulos katsomaan, koska hän jatkoi vakuutteluaan. Ja totta tosiaan, liekit löivät ulos rintamies-talomme yläkerran ikkunoista! Nopeasti kotipihalle, mutta taloon ei ollut pojanklopilla enää menemistä.

Alakerrasta saatiin jotain tavaraa pelastettua, väki oli onneksi kuka missäkin. Oli siinä isällä ja äidillä kova paikka: mihin sijoittaa seitsemän lasta ja mummo. Karjalaistaustaisilla isoäidillääni ja isälläni oli jo kokemusta kotinsa jättämisestä – taas oli muutto edessä. Kolme vanhempaa sisarustani elivät teltassa koulujen alkamiseen asti. Vanhempani ja ”pikkulikat” asuivat setäni autotallissa jouluun saakka, kunnes uusi talo valmistui. Ja niin edelleen, paikka löytyi jokaiselle.

Nuorelle pojalle se oli kuin seikkailua, asumista milloin missäkin. En osannut kauheasti huolta kantaa. Kyllä vanhemmat hoitavat tärkeät asiat, näin tuumin, mutta heille se oli varmasti vaikeaa aikaa.

Mitä opin näistä tapahtumista? Tuskin paljoakaan. Ehkä sentään sen, että elämä on täynnä yllätyksiä, eivätkä ne kaikki ole toivottuja, mutta että asioilla on tapana järjestyä. Omistaminen ei ole tuntunut kovinkaan tärkeältä, jos lasketaan pois sangen mittava äänilevykokoelmani.

Vuorisaarnassaan Jeesus opettaa ”Älkää kootko itsellenne aarteita maan päälle. Täällä tekevät koi ja ruoste tuhojaan ja varkaat murtautuvat sisään ja varastavat. Kootkaa itsellenne aarteita taivaaseen.” Jeesus ei kiellä meiltä aarteita, mutta elämäntarkoitusta niistä ei saisi tulla. Tämä elämä kestää vain aikansa ja sitten seuraa ikuisuus. Missä on sinun aarteesi, missä on sinun sydämesi?

Siunausta loppukesääsi!

– Veikko Sailola –
Vahdon kappalainen

Signe Maria Laiho o.s. **Seppä** kuoli 18.5.2018 Paimiossa. Hän oli syntynyt 2.1.1934 Johanneksessa. Kaipauksella muistaen Anne ja Rauno, Sami, Ilmi-sisko sekä muut sukulaiset ja ystävät. Siunattu läheisten läsnä ollessa.

Marja-Leena Karimäki o.s. **Tikka** kuoli 2.6.2018 Raisiossa. Rakkaudella Raimo, Mari, Jari ja Ronja, Anu, Joni, Venla ja Niilo. Siunattu läheisten läsnä ollessa.

Heikki Hiiri kuoli 7.6.2018 Paimiossa. Hän oli syntynyt 19.7.1934 Johanneksessa. Kaipauksella muistaen Seppo, Eija ja Olavi perheineen sekä Marja-Liisan perhe. Siunaus toimitettu 21.6. Paimion kirkossa läheisten läsnä ollessa. Uurna laskettu 2.7. Pyhän Jaakopin kirkkomaahan.

Paavo Pellervo Kaijanen kuoli 7.6.2018 Piikkiössä. Hän oli syntynyt 1.10.1935 Johanneksessa. Syvästi kaivaten sisarusten lapset.

Ritva-siskoa muistellen

Vuosi sitten tapasimme viimeksi, kun olit käymässä täällä. Kerroit, että sinulle tuli sellainen tunne, että nyt on lähdeävä käymään Suomessa, vaikka olit väsynyt vuosia kestäneiden sairauksien pahentuessa. Jouduit palaamaan takaisin kotiin melkein saman tien. Siitä alkoi sairaalakierre, ja kevään koittaessa nukuit pois.

Ruotsissa vietetyt vuosikymmenet eivät irrottaneet juuriasi Suomesta, olit aina sydämessäsi suomalainen ja karjalainen. Käynnit kotikylässä Kaijalassa toivat joitakin muistoja mieleen lapsuudesta. Olit neljävuotias, kun lähdimme evakkoon. ”Tuon kiven tuol jooes mie muistan, ja sen ko myö oltii karil leikkimäs ko pato avattii ja ves rupes nousemaa. - Eiks tuo ole se Kallionmäki mihi myö karattii Niilo ja Keltase Joukon kans politruki hauvalt syömää mansikko?”

Tapasit salolaisen Harrin, joka oli ollut sotalapsena Ruotsissa. Hän oli kiintynyt kasvattivanhempiinsa ja halusi palata aikuistuttuaan samalle paikkakunnalle Smålandiin. Mentyään naimisiin 1960-luvun alussa muutitte Helsingistä Markarydiin. Perhe kasvoi kolmella pojalla ja annoitte kodin kolmevuotiaalle suomalaispojalle Markolle, josta omat vanhemmat eivät pystyneet huolehtimaan. Hänestä tuli teidän neljäs poikanne.

Työpaikkasi oli paperitehtaan konttorissa palkanlaskijana. Sinne tuli myös paljon suomalaisia töihin. Toimit heille tulkkina ja apuna – lääkäristä poliisiin. Aikaasi riitti myös vapaaehtoistyöhön. Veitte tavara-apua Viroon. Olit usealla matkalla mukana ja olit lähdössä myös sille, joka koitui Estonian tuhoksi. Matkasi peruuntui autonkuljettajan sairastuttua. Suojelusenkelisi oli hereillä.

Vierailut luonasi olivat yhtä juhlaa. Lähdimme ”pakoon” pyöreitä syntäreitämme sinun luoksesi. Järjestit aina jotain hauskaa. Kävimme automattoilla Skänen upeissa maisemissa sekä piipahdimme Tanskan puolella. Viime käynnillä seisoi me meren äärellä ja katsoimme ulapalle...

*Kesän lempeät tuulet
hänet mukaanne ottakaa,
hellästi kantakaa sinne
missä uupunut levätä saa.*

Kuljet aina muistoissamme mukana.
Sisaruksesi Helinä, Leena ja Niilo

Merkkipäiviä

90 vuotta

7.5.2018 **Tuomo Heinemaa** Johanneksesta.

17.6.2018 **Hillevi Vanhanen** o.s. **Pirkkalainen**. Juhlia vietettiin Lahden Upseerikerholla. Hillevin äiti Elsa o.s. Kukkonen Kukkolasta muutti 1920-luvun alussa kahden sisarensa kanssa Orimattilaan.

Syntyneitä

8.5.2018 **Taisto Johannes Toivio** Raumalla. Taiston vanhemmat Hanna-Kaisa Sadwinski ja Matti Toivio. Kasteen suoritti Matin isä pastori Markku Toivio 9.6.2018. Hanna-Kaisan sukujuuret Hannukkalassa, isoäiti Helli Leskinen o.s. Kesäläinen.

Tapahtumakalenteri

ELOKUU

4.8. Johannesjuhlat Piikkiössä. Johannes-Seuran syyskokous klo 13 Piikkiön liikuntahallissa, Hallitie 2 (ks. sivu 3).

4.8. Kylä- ym. kokoukset, ks. sivu 4.

18.8. Simo Hörkön Sukuyhdistyksen ja Hörkön sukuseuran retki Kemiönsaareen, ks. takasivu.

Johannes-Seuran toimiston aukioloajat

Toimisto suljettu 12.7.-31.8.



Johannes-Seura ry:n sääntömääräinen syyskokous

Johannesjuhlien yhteydessä Piikkiön liikuntahalli, Hallitie 2, Piikkiö

lauantaina 4.8.2018 klo 13.00

Käsitellään sääntöjen 9§:ssä mainitut asiat
– Johtokunta –



Kuvat: Johannes-Seuran arkisto



Juhlaketju alkoi kesästä 1979. Kotiseutuilta koulun tiloissa ja päiväjuhla ulkona koulun piha-alueella. Juhlapuhujana oli jo kolmatta kertaa konkari tullihallituksen pääjohtaja **Erkki Tuuli** – lainassa koivistolaisilta ja laajemminkin vahva karjalainen vaikuttaja. Toimin tässä juhlassa kuultajatehtävissä.

Heinäkuun 1983 juhlapäivissä oli kaksi kohokohtaa. Kotiseutuiltaan saatiin puhetta pitämään Laila Hietamies (silloiselta nimeltään) ja koulun sisätilat pullistelivat täydempinä kuin koskaan. Pääjuhlassa puhetta piti pitäjäneuvos **Lauri Airikka**, jolle tapahtuma oli viimeinen suuri julkinen esiintyminen. Puheenjohtajuus oli jäänyt taakse toista vuotta aikaisemmin, Johannes-Säätiö oli lakkautettu ja lehden päätoimittajan tehtävästä hän oli irtautunut kuukautta ennen juhlia. Pääjuhla pidettiin ulkotiloissa edelleen. Sunnuntai-iltana pidettiin lisäksi perinteisiä iltamia.

Seuraaviin juhliin saatiin jo käyttää koulun vierelle juuri valmistunutta

Kymmenen juhlaa Piikkiössä

Olen ollut Piikkiön juhlatkuvioissa tiiviisti mukana kymmenen kertaa tätä ennen. Tuli niitä muistellessa mieleen muutosten ja vaihtuvien teemojen kirjo. Ei kahta samanlaista juhlaa – ovat muuttuneet puitteet, juhlijat ja muistelijakin.

liikuntahallia. Kotiseutuiltaan varustettiin sinne pöydät ja istumapaikat 700 juhluvieraalle. Järjestelyinä se oli valtava ponnistus ja tarjoilun toteutus yhtaikaisena oli sitä myös, näyttävääkin sellaista. Sunnuntain pääjuhlaa varten korjattiin pöydät pois.

Juhlissa 1991 kotiseutuillan ohjelma pidettiin liikuntahallissa, mutta tarjoilut koulun puolella. Iltamaohjelmat eli käytännössä tanssit siirtyivät lauantai-iltaan. Neljä vuotta myöhemmin 1995 juhlien pääpaino oli Piikkiön kirkossa, jossa vihittiin näyttävästi seuran uusi vaakunalippu. Kylä- ja koulupiirikokouksille varattiin lisää aikaa ja erikoisuutena oli kahden kotiseudun näyttelyteema.

Piikkiöön kokoonnuttiin vaihdosten takia jo 1998, jolloin erikoistena oli johannekselaisten käden taitojen sekä eri taiteen alojen monipuolinen näyttely. Kotiseutuillan jälkeen juhlaväellä oli mahdollisuus valita iltamatanssit Pontelassa tai hartaushetki seurakuntatalossa.

Väliaika seuraaviin juhliin oli vastavasti aikaisempaa pidempi ja Piikkiössä tavattiin vasta heinäkuussa 2003. Nämä olivat juhlaperinteen viimeiset varsinaiset kaksipäiväiset juhlat, vaikka painopiste selvästi oli jo siirtymässä lauantain puolelle. Piikkiön kirkko oli korjauksen alaisena ja jumalanpalvelus pidettiin liikuntahallissa.

Kesän 2007 juhlat menivät pidemmälle kuin aikaisemmin, sillä niille saatiin remonttien johdosta mahdollisuus vasta elokuun viimeisenä viikonloppuna. Juhlien tiivistyminen ja painottuminen lauantaille näkyi nyt myös vuorollaan Piikkiössä. Kotiseutuilta ja päiväjuhla yhdistettiin lauantain kotiseutujuhaksi. Sunnuntaina oli vielä juhlahumalanpalvelus ja juhlien päätöskahvit seuraakuntatalolla.

Heinäkuun lopussa 2010 kohdattiin jälleen Piikkiössä, nyt pelkästään yhden lauantapäivän puitteissa. Liikuntahalliin järjestettiin lehden 60-vuotisnäyttely ja pidettiin lehden juhlavastaanottokin. Yhteydet

Kotiseutuliittoon näkyivät ja kuului- vat järjestöpäällikkö **Heikki Saarisen** juhlapuheen muodossa.

Juhlakierto meni uuteen uskoon Piikkiön ja Kaarinan kuntaliitoksen myötä sekä paimiolaisten laajan koulukorjauksen johdosta. Kesällä 2014 oli Piikkiö viimeksi järjestelyvuorossaan. Juhlien yleinen raami tuntui vakiintuneen, mutta juhlateemojen puolella aika toi uutta. Esiin nousi muun muassa kansallispukujen täydentämisen, uudistamisen tai virallistamisen teema, joka tulikin näkyväksi haasteeksi seuraaville vuosille.

Onhan Piikkiössä juhlaa järjestetty seitsemän kertaa jo ennen tätä listaus- ta, mutta niihin itselläni ei ole pientä eikä suurta roolia järjestelyjen puolel- ta ja hyvin niukasti yleisön puolelta- kaan. Joka tapauksessa tämän vuoden Johannesjuhla on lähestytty eri pituisin askelin vaihtelevissa tilanteissa vuosi- kymmenten ajan.

– Hannu Rastas –

Tietosuoja-asetus (GDPR) ja sukututkimus

Kaksi vuotta voimassa ollut Euroopan unionin yleistä tietosuoja-asetusta alettiin soveltaa 25.5.2018. Se ei aiheuta suuria käytännön muutoksia eikä mul- listuksia kenenkään arkipäivän elämään, mutta henkilötietojen käsittelijät jou- tuvat huolehtimaan aiempaa tarkem- min tietoturvasta. Asetuksen ansiosta yksilöllä on paremmat mahdollisuudet kontrolloida henkilötietojensa käyttöä, sillä se antaa mahdollisuuden ”tulla unohdetuksi” eli pyytää omien tieto- jensa hävittämistä. Mitä meidän tulisi tästä uudesta asetuksesta huomioda?

Sukuseurat, kirjahan- keet, verkon sukututki- musohjelmat

Asetuksen säännökset on huomioitava. Isoin muutos aikaisempaan nähden on se, ettei elossa olevien henkilötietoja saa saattaa rajoittamattoman käyttäjä- joukon ulottuville ilman asianomaisen henkilön antamaa lupaa. Sukuseurojen on laadittava seloste sukututkimusre- kisteriä koskevista käsittelytoimista. Sukukirjahankkeissa on huomioitava erityisesti asetuksen kohta infor- mointivelvoitteesta. Elossa olevien henkilötietoja ei voi siirtää verkon suku-



tutkimuspalveluihin ilman asianomais- ten tietoa ja hyväksyntää.

Perinteinen suku- tutkimus

Sukututkimus on jatkossakin lail- lista. Tietosuojalainsäädäntö ei kos- ke edelleenkaan kuolleita henkilöitä eikä sellaista elossa olevan henkilön henkilötietojen käsittelyä, mikä tapah- tuu yksinomaan henkilökohtaisessa toiminnassa (ns. kotitalouspoikkeus). ”Kotitalouspoikkeuksella tarkoitetaan sitä, että tietosuoja-asetusta ei sovelleta sellaiseen henkilötietojen käsittelyyn, joka tapahtuu yksinomaan henkilö- kohtaisessa tai kotitaloutta koskevassa toiminnassa eikä se siten ole sidoksissa

mihinkään kaupalliseen toimintaan. Kotitalouspoikkeuksen nojalla tehtä- vässä sukututkimuksessa ei elossa ole- vien henkilötietoja saateta laajemmän ihmisjoukon kuin sukututkijan kotita- louden tai välittömän lähipiirin tietoon.” (Suomen Sukututkimusseuran tiedote 20.6.2018)

Geneettinen suku- tutkimus (FTDNA:n kautta testatut)

FTDNA on lähettänyt jokaiselle omaa kittiään hallinnoivalle sähköpostia ja pyytänyt tarkistamaan asetukset. Olisi tärkeää, että kittiä hallinnoiva kävisi tilin asetuksista (Account Information) läpi seuraavat kohdat:

Yksityisyys ja jakaminen (Pri- vacy and Sharing)

Rasti asetusten kohdassa Consent to Participate in Matching, tarkoittaa lupaa tulostesi vertailuun muiden yhtiön kaut- ta testanneiden tulosten kanssa. Mieti omalta kohdaltasi, haluatko tulostesi näkyvän julkisina vain omille osumil- lesi projektien sisällä. Lue myös muut kohdat huolella lävitse. Tarvittaessa kysy apua adminilta.

Projekteihin liittyvät asetukset (Project preferences)

Merkittävää on, että muutoksen myötä FTDNA-projekteissa pystyy valitsemaan – ja täytyy valita – kunkin administraa- torin kohdalla erikseen, mitkä oikeudet kittiinsä tälle antaa.

Group Project Access Only tarkoittaa, että admin ei pysty katsomaan tuloksia, ei voi tehdä ryhmittelyjä eikä auttaa si- nua ongelmien ratkaisemisessa.

Limited Access tarkoittaa rajoitettua pääsyä kittiin eli admin näkee kittisi sisällön, mutta ei voi tehdä tietoihisi muutoksia.

Full Access (täysi pääsy kittiisi) sal- lii adminin paitsi näkevän tuloksesi, myös tekevän muutoksia kittiisi esim. asetuksiisi tai sukupuuhusi. Jos haluat projektiaadminin auttavan tarvittaes- sa, valitse joko Full Access tai Limited

Access. Tehdäksesi tarvittavat muutok- set kirjaudu kittiisi, ja valitse Account Information -valikon vaihtoehtoista Project Preferences, sieltä Edit ja sen jälkeen haluamasi vaihtoehto yllä esi- tetyistä. Paina valintasi jälkeen Accept- kohtaa.

Varsinkin äitilinjan (mtDNA) testi- tulosten näkyminen haploryhmien pro- jektien adminille on avainasia. Omalla tulossivulla menemällä Privacy and Sharing -valintaan kannattaa avautuvas- sa näkymässä pitää kaikki tasot avoime- na vertailuun (all levels), ja sen jälkeen valita oman mielipiteen mukaisesti nä- kyvätkö omat tulostiedot julkisesti vai vain osumille, ja sitten valita Coding Region -kohdassa väkänä ruutuun merkiksi sille, että projektiaadminit nä- kevät äitilinjan tuloksesi kaikki tasot.

Sähköposti-ilmoitukset (Email notifications – Notification preferences)

Valitse mistä osumista haluat ilmoituk- sia sähköpostiisi.

– Marjatta Haltia, Sari Scimone –

p.s. Geneettisestä sukututkimuk- sesta kiinnostuneille on varattu Johannesjuhla kokoontumistila klo 10-14. Tervetuloa keskustelemaan!



Johannesjuhlat 4.8.2018

Tervetuloa



Viime vuonna tavattiin juhlien merkeissä Paimiossa, ja on todettava juhlien olleen menestyksekkäät. Väkeä oli paljon liikkeellä juhlistamassa karjalaisuutta, johannekselaisia perinteitä ja erityisesti uutta versiota Johanneksen naisen kansallispuvusta.

Kesän alku vaikutti erityisen lämpimältä ja varsin poikkeavalta verrattuna siihen, mihin olemme tottuneet. Silloin lueskelin eräänä sunnuntaina auringonpaisteessa jatkosodan aikaan julkaistua sota-romaanina. Ajatuksia sen aikaiset kuvaukset ja niissä käytetty retoriikka herättivät. Kansallishenki vaikutti vahvalta jatkosodan ko. vaiheessa. Samalla pohdin epävakautta, jota maailmassa tuntuu jälleen olevan, ja

niitä, jotka sitä alinomaa eri puolilla lietsovat. Toivottavasti kuumien kesän 1939 ajatukset eivät voimistu Euroopassa ja saa harkitsemattomuutta valloilleen. Pitäisi muistaa, että tulevaisuudessa pärjätään ainoastaan, jos tunnetaan menneisyys.

Kesän korvalla on seuran johtokunnassa pohdittu moneen otteeseen Karjalan Liiton toimintaa ja liiton jäsenmaksukäytäntöjen uudistuksen vaikutusta varsinkin pitäjäsurojen tulevaisuuteen. Liitto on päätyttyä keskitettyyn jäsenmaksulaskutukseen jäsenseuroille. Johtokunnassa pelätään liiton ns. ”henkilöjäsenien pakkojäsenyyden” vähentävän etenkin jäseniä pitäjäsuroista, kun jatkossa vuosittainen jäsenmaksu kohoaa huomattavasti. Samalla on mietittyttävä henkilöjäsenien valinnanvapaus, koska vielä ei ole tietoa, minkä seuran kautta ne aktiivikarjalaiset, jotka kuuluvat moneen yhdistykseen, suorittavat jäsenmaksunsa. Johtokunta aikoo herättää keskustelua asiasta muiden pitäjähdistysten kanssa. Toivon, että kaikki joilla on yhteyksiä Karjalan Liittoon, antavat sinne suoraa palautetta asiasta. Johtokunnassa on pohdittu vakavasti jopa eroamista Karjalan Liitosta.

Työntätäinen vuosi on seurassamme vierähtänyt, siitä kun tapasimme Vistan koululla Paimiossa Johannesjuhlien merkeissä viime vuonna. Seuran pikkujouluihin osallistui aiempaa enemmän väkeä ja samoin ennätyslukemissa oltiin talviristeilyn osalta. Pitäjällä uudessa Kaarina-talossa oli paikalla kuutisenkymmentä henkeä tutustumassa aiemmin julkaisemattomiin Johanneksen kuviin.

Nyttemmin kansallispukuhanke on virallisesti päätöksessä, kun Ely-keskus maksoi EU:n hankerahoituksen viimeisen osuuden. Voimme hoitaa hankkeen loppuajan väliaikaisrahoituksen suunnitelman mukaisesti. Täytyy todeta, että hanke meni todella hienosti. EU-byrokratian kiemurat ovat melko vaikeita, mutta työryhmä selätti ne hienosti. Hieman saa naurahtaa, kun ainoastaan 40 senttiä jäi saamatta viimeisestä maksatushakemuksesta. Hankkeesta on tekeillä kirja, joten kipin kapin ostoksille, kun opus saadaan painosta.

Surullinen olen siitä, että Venäjän ortodoksisen kirkon rakennushankkeessa uuden kirkon rakentaminen on pysähtynyt ja Johanneksen kirkonmäki muistuttaa enemmän sodan ajasta kuin aiemmin kauniista koivujen rajaamasta muistopaikasta. Pitänee lähteä käymään asioimassa jälleen kerran kirkon- ja kylänmiesten kanssa.

Toivottavasti näen teidät Piikkiössä Johannesjuhlien merkeissä viettämässä mukavaa lauantaipäivää. Siellähän saamme jälleen kerran tavata tutut ja kuulla, kuinka taas haastellaan. Kerätkää nyt ystävät mukaan samaan kyytiin ja suunnatkaa Piikkiöön.

Tavataan Piikjös

– Janne Aso –
seuran puheenjohtaja

P.S. Vuoden päästä on sitten isot juhlat Liedossa, kun vietämme seuran 70-vuotisjuhlia. Mikäli sinulla on ajatuksia ensi vuoden juhlia varten, niin ota minua tai varapuheenjohtaja Jari Sairasta hihasta kiinni.



Juhlan puhetta ja musiikkia



Ilkka Virta



Väinö Viljanen

Harmonikka soi Piikkiössä päiväjuhlassa useamman soittimen voimin. Musiikin saralta monelle tuttu Juha Simola kokoa ja johtaa soittajaryhmää – tule kuulolle. Tämä ei ole ainoa musiikillinen anti, vaan saamme nauttia myös Viljasen musiikkiperheen esityksistä. Yllätyksenä tällä kertaa pääroolissa ei olekaan viulistimme Juha Viljanen, vaan seuraavan polven Väinö Viljanen. Juuri kymmenen vuotta täyttänyt solisti on ehtinyt saada esiintymiskokemusta jo pienillä ja suurilla areenoilla. Väinö on muun muassa vuoden 2016 tangojuniori Seinäjoen tangomarkkinoilta. Juha on mukana säestäjän roolissa.

Juhlapuhujaksi olemme kutsuneet viipurilaisjuurisen Ilkka Virran. Häneltä löytyy sukulaisyhteyksiä myös Johannekseen. Ilkka Virta on kasvatusteiden tohtori ja toimii Loimaan työväenopiston sekä Auranlaakson kansalaisopiston rehtorina. Hän on aktiivinen Viipuri- ja Karjala-asioiden harrastaja ja pitänyt aihealueesta esityksiä muillakin kuin karjalaisilla areenoilla. Hänen väitöskirjansa aiheena oli ”Siirtoväen kansakoulukysymys sotavuosien Suomessa”. Tuloksena oli kokonaiselvytys siitä, miten valtakunnan tasolla vuosina 1939–45 järjestettiin karjalaiseen siirtoväkeen kuuluvien kansakoulunopettajien ja koulukkaiden asioita.

Muutakin uutta tai vanhaa juhlaan sisältyy. Siitä voimme aikanaan lukea Johannekselaisesta, mutta itse juhlan tunnelman saa parhaiten haltuunsa paikan päällä.

Juhlatyöryhmän puolesta
– Hannu Rastas –

Seurakunnan tervehdys



”Että he kaikki olisivat yhtä”,
rukouli Jeesus seuraajiensa puolesta.

Alttarin ääreen, ehtoolliselle, käytäessä asetutaan samaan pöytään taivaaseen päässeiden uskovien kanssa. Yhdessä saamme myös riemumielin kokoontua Johannesjuhliin, ensin Piikkiön kirkkoon ja sitten Yhtenäiskoululle. Taivaallinen Isä siunatkoon juhlamme!

– Mikko Nieminen –
Seurakuntapastori

Koulu-, kylä- ja sukutapaamiset Johannesjuhlilla 4.8.

Päätiläläiset
klo 11:00

Hörkön sukuseura
klo 11:00

Koskijärveläiset
klo 12:00

Kaijalan Hänniset
klo 12:00

Saarelaiset
klo 11:00

**Vahtola-Rokkala-
Riionsaari** klo 11:30

Tule talkooavuksi Johannesjuhlille

Perjantaina 3.8. juhlia valmistellaan ja lauantaina 4.8. toteutetaan.

*Tule mukaan
talkootehtäviin.*

Emäntien puolelta
ota yhteyttä Pirkko Mäkeen
puh. 0400 921 008.

Tilajärjestelyjen ja
ohjauksen puolelta
ota yhteyttä
Hannu Lenkkeriin puh.
050 522 6416.

– Juhlatyöryhmä –

Sukututkimusta Johannesjuhlilla

Sukunsa juurista kiinnostuneille on varattu kokoontumistila klo 10-14.

Kerromme geneettisen (DNA-) sukututkimuksen viimeisimpiä havaintoja johannekselaisten osalta, perinteistä sukututkimusta unohtamatta.

Halutessasi ota oma kannettava tietokoneesi tai tablettisi mukaan (*huom!* kokoontumistilassamme ei wifi-yhteyksiä).

Tervetuloa vaihtamaan ajatuksia!

Graafinen suunnittelu

Kuvitusprojektit

Esitteet, lehdet

Mainokset

Messuosastot

Logot

Verkkosivut

esahaltia.fi



Johannesjuhlat 4.8.2018

Juhlapäivän ohjelma

10.00	Hartaustilaisuus Piikkiön kirkossa Seurakuntapastori Mikko Nieminen Kukkatervehdykset muistomerkeille
10.30	Ruokailu- ja kahvitustilat avautuvat koululla
10.00 – 11.00	Geneettisen sukututkimuksen tilaisuus koululla Neuvonta- ja keskustelupiste jatkaa klo 14 asti
11.00 – 13.00	Kylä-, koulupiiri- ja sukokoukset koulun tiloissa
13.00	Johannes-Seura ry:n syyskokous liikuntahallissa
14.30	Ruokailu- ja kahvitustilat sulkeutuvat
14.30	Kotiseutujuhla liikuntahallissa

Kotiseutujuhlan ohjelma

Juhlan avausmusiikki	Riihiharmonikat
Tervehdyssanat	Puheenjohtaja Janne Aso
Johanneslaulu	Yleisö ja orkesteri
Musiikkiesitys	Väinö Viljanen Säestys Juha Viljanen
Juhlapuhe	Rehtori Ilkka Virta
Orkesterimusiikkia	Riihiharmonikat
Karjalaisten laulu	Yleisö ja orkesteri
Päivän pakina	
Seuran ansiomerkkien jako	
Pitäjälehti Johannekselaisen huomionosoitukset	
Päätössanat	
Maamme	Yleisö ja orkesteri

Liput 20 € (ruokailu ja kahvi sisältyvät lipun hintaan)

MIKSI LÄHTEÄ MERTA EDEMMÄS KALAAAN?

Paras pankki löytyy nimittäin aivan läheltäsi!

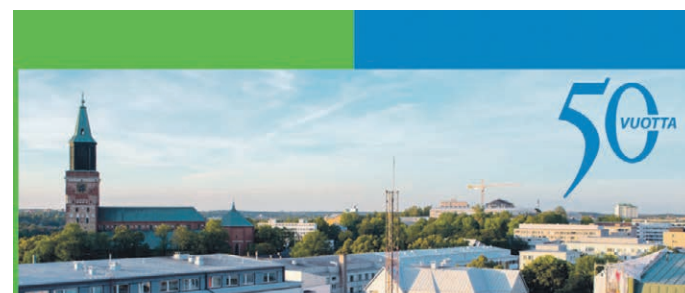


POP Pankki
Piikkiön Osuuspankki
KAARINA Oskarinaukio 1. | p. 020 774 9880
PIIKKIÖ Hadvalantie 10. |
www.poppankki.fi | facebook.com/PopPankkiPiikkiö

Kaarinan kaupunki tervehtii
kotiseutujuhlaansa viettäviä
johannekselaisia

Kaarina

MAAHOVI OY
– puh 050 60511 –



50
VUOTTA

Kattavaa isännöintipalvelua Turun alueella

Turun talousalueen suurimpana yksityisenä isännöitsijätoimistona olemme tarjonneet kokonaisvaltaisia isännöintipalveluita jo yli 50 vuoden ajan. Se on luonut näkemyksen siitä, miten isännöintialan ammattilaisen tulee toimia.

Varsinais-Suomen Isännöintitalo Oy on auktorisoitu ja ISA ry:n auditoima, työntekijöidensä omistama isännöitsijätoimisto.

Kaipaako taloyhtiönne ammattitaitoisen ja osaavan isännöitsijätoimiston palveluita? Ota meihin yhteyttä!

Olette lämpimästi tervetulleita tutustumaan toimistoomme!



V-S Isännöintitalo Oy

Ari Kesäläinen, Toimitusjohtaja, RI (YAMK), AIT, ISA
p. 020 722 9944, 0400 523 194
Maariankatu 4 C, 20100 Turku
ari.kesalainen@isannointitalo.fi



www.isannointitalo.fi

Pikku Puoti Piikkiö

*Tuu siekii tän,
myö tehääkii kauppa
suomeks, ruotsiks ja
ihka karjalammurteel.*

aik. olla 4.8.
klo 11.00-14.00

Tervetuloa
Hadvalantie 9 Piikkiö

Autokorjaamo Testipiste oy

Hallimestarinkatu 22
20780 KAARINA

Puh. (02) 243 5585
Faksi (02) 243 5100
Gsm (0400) 824 767
markku.hiiri@testipiste.fi



TOYOTA
autokorjaamo m.hiiri
testipiste

**Johannekselaista Juhlakansaa
lämpimästi tervehtien**

MATKATOIMISTO
VISTAMATKAT
PAIMIO, VISTANTIE 24, PUH. 477 5600, FAX. 477 5614

Hyvän sunnuntain ainekset: liikuntaa ja hyvää seuraa



Nuorimmat patikoijamme Kuhankuonon pirunpellolla, mikä on syntynyt noin 8500 vuotta sitten. Paikka on nykyisin 85 metriä meren pinnan yläpuolella. Kuva: Sari Scimone

Kesäkuun toinen sunnuntai keräsi hörkköläisiä Paimion Iso-Heikoiisiin reippailemaan luontopolulle. Edellisestä Hörkön sukuseuran ja Simo Hörkön sukuyhdistyksen yhteisestä liikuntaretkestä samaan kohteeseen ehti kulua neljä vuotta.

Parkkipaikan vieressä polun lähtöpäikällä on pieni, oveton rakennus, joka toimii aina avoinna olevana museona. Alueella aiemmin sijainneen turvepehkutehtaan vaiheet käyvät selville rakennuksessa (turvetehtaan entisessä konehuoneessa) pistäytyvälle 'Suo, piuha ja turve' -näyttelyn tauluista. Tehdas tuhoutui vuonna 1960 salamaniskussa. Reitin varrella olevien opastaulujen kautta saa paljon tietoa paitsi alueen luonnosta myös sen aiemmasta käytöstä. Pieni, mutta energinen joukkomme oli pian koossa ja valmiina lähtemään kävelylle. Mukana oli reippailijoita molemmista sukuseuroista ikähaitarin ollessa alle kymmenestä vuodesta kahdeksaan-kymmeneen vuoteen.

Polut, pitkospuut, kalliot ja metsätiet olivat kuivaakin kuivempia. Helteestä huolimatta retkeläisten oli miellyttävää taivaltaa puiden suomissa



Vasemmalta Soile Suomi, Pirkko Vihanto, Pekka Hörkkö, Eira Laiho, Kaija Sipilä, Jouko Hörkkö. Kuva: Sari Scimone

varjoissa. Reitin alkuosa oli tasaista, helppoa kävelyä lähinnä pientä polkua ja pitkospuita pitkin yli Preitilänsuon.

Suopursut tuoksuivat vielä, vaikka niiden paras kukinta-aika ohi jo olikin, nyt kukintavuorossa olivat tupasvillat.



Telkkien koti: suolampi. Kuva: Kaija Sipilä.

Pian lähdimme seuraamaan vanhaa turpeenkuljetusradan penkkaa pitkospuupolkua pitkin. Polun vieressä kukkivat

suomuuraimet. Vieressämme oli iso suolampi, jossa sukeltelivat telkänpoikaset.

Suunnilleen puolivälissä neljän kilometrin reittiä nousimme nelikymmen-vuotisessa komeassa mäntymetsikössä kalliolle, joka on Paimion korkeimpia paikkoja. Siellä on näköalatorni, joka kohoaa 97 metriä merenpinnan yläpuolelle. Tornin näköalatasanteella aiemmin ollut kaukoputki on poissa, mutta kalliolle tornin lähelle on rakennettu laavu, grillipaikka mäellä on ollut jo aiemmin.

Poikkeuksellinen kevät ja kesän alku, viikkoja jatkunut sateettomuus, muutti tällä kertaa järjestelyvastuussa olleen **Hörkön** sukuseuran suunnitelmia. Voimassa ollut metsäpalovaritus esti aikeet makkaran grillaamisesta laavulla, ja niinpä **Vihannon Pirkko** oli tehtaillut etukäteen retkeläisille maistuvat sämpylät. Evästelyn lomassa useimmat kiipesivät vielä näkötorniin ihailemaan maisemia korkeammalta. **Alvar Aallon** suunnittelema Paimion sairaala erottui hyvin, samoin Salo Märnyummella sijaitsevien kolmen korkean tuulivoimalan siivet. Yllätykseksemme taivas avasi hieman verhojaan ja pudotti "ainakin kymmenen vesipisaraa" juuri taukoa pitäessämme. Yhtenäisempää hienoakaan sadetta ei kuitenkaan saatu, vaikka sitä yleisesti toivottiinkin. Kuumuus ja kuivuus lieneekin verottanut osallistujamäärää, sillä neljän vuoden takaiseen lukuun emme päässeet. Tällä kertaa matkaan oli uskaltanut kaksitoista henkilöä.

Taukopaikan jälkeen reitti vaikeutui olennaisesti. Osa retkeilijöistämme valitsikin palaamisen takaisin tuloreittiä pitkin, matkahan oli käytännössä sama. Kivikkoinen kalliorinne ja vaihtelevat nousut ja laskut vaativat tarkkuutta, joskin kulkua helpottamaan vaikeimmissa kohdissa oli asennettu köysikaitteita. Pian korkeimman kalliokohdan jätettyämme näimme muinaisrannan; entinen rantakivikko muodostaa pysäyttävän näköisen pirunpellon. Lähellä on myös vanha kivilouhos. Luonnon oikkuja ja ihmeitä oli vielä loppureitinkin varrella, mm. kaksi yhdestä oksasta kolmen metrin korkeudella yhteenkasvanutta mäntyä. Vieressä oleva opastaulu kertoo uskomuksena olevan, että jos tuon mäntysillan alta kävelee, murheet unohtuvat ja miehen kuntokin kohenee. Loppumatkasta näimme vielä kääpiökuusen.

Kallioisen osuuden jälkeen edessä oli patkka metsätietä, jonka yhdessä risteyksessä näkyi kumpu, josta pilkotti savupiippu. Paimion Sotaveteraanit ovat rakentaneet korsun muistuttamaan nuorempia polvia siitä, millainen sota-ajan korsi oikein oli ja millaisissa oloissa maattamme sotavuosina puolustettiin.

Korsulla pidimme vielä juttutauon, minkä jälkeen jatkoimme vaeltamalla lyhyen polku- ja pitkospuuosuuden takaisin parkkipaikalle. Iloisin mielin lähdimme omille suunnillemme. Minä ainakin mietin, mikä voisi olla seuraava liikuntaretkemme kohde. Teijon kansallispuisto? Kurjenrahkan kansallispuisto? Jokin luontopolku?

– Sari Scimone –



Polumatkan krouvi Kuhankuonon mäellä: laavu ja tulipaikka näköalatornista kuvattuna. Kuva: Sari Scimone

Paimion luontopolku (4 km)

Luontopoluntie 54, 21530 Paimio • http://www.paimio.fi/palvelut/ymparisto_ja_luonto/luonto/paimion_luontopolku

Kotiseutumatkat Viipuriin ja Johannekseen

Kuluvan kesän ensimmäinen matka tehtiin helteisessä säässä. Toisella matkalla taivaalta ropsahteli pieniä sadekuuroja silloin tällöin. Kaunis sää ja tyyni meri suosivat tällä kertaa saariin menijöitä. Ainoana haittana oli meriveden mataluus: vesi oli 40 cm normaalia alempana. Johanneksen kirkonmäellä käyminen ei enää ole mahdollista, koska koko kirkon alue on ympäröity aidalla.



Kuva: Vesa Loikas

Viipurin kaupunki ehostaa koko ajan kasvojaan. Korjauksessa olevia rakennuksia on paljon, ja myös kadut saavat uutta päällystettä. Matkalaisissa oli ilahduttavan paljon nuorta polvea ja samoihin sukihin kuuluvia. **Reposen** suku vei ylivoimaisesti voiton lukuisuudellaan. Tähän sukuun kuului myös nuorin 6-vuotias reipas **Luka**-poika, joka kävi Revonsaaressa.

Kivien tarinoita Haltialta

Haltian- ja Revonsaaren menijät kipuivat laivaan tällä kertaa Makslahdesta. Näin haltialaiset saivat korvausta viime kesän pitkstä venematkasta. Haltialaiset saivat tehtäväkseen etsiä ja valokuvata Ämmäkiven ja Ukkokiven, sekä **Vappo**-tädin jalanjälkikiven. Näihin kiviin liittyy **Armas Haltian** muistiinmerkitsemä tarina. Armaksen kotitalon kohdalla rantavedessä ennen pengervierua oli kaksi suurta kiveä. Tarinan mukaan joku nainen meni siitä kohtaa rantaan niittämään ruokoja. Pengervieru alkoi upottaa, ja hän alkoi vajota syvälle veteen Hän huusi avuksi ukkoaan, joka tulikin mutta joutui itsekin veden varaan. Molemmat hukkuivat, mutta kivet jäivät muistoksi ja saivat nimet Ämmäkivi ja Ukkokivi. Toinen tarina kertoo **Asikaisen** valkamassa olevasta kivistä, jossa oli selvä jalanjälki. Siinä erottuivat kantapää ja varpaat. Jotkut nimittivät kiveä Vappo-vainaan jalanjäljeksi, mutta Vapon mielestä se oli ollut alun perin Vapahtajan jalanjälki. Revonsaaren Pyökärin kylästä, Rajalan talon takaakin löytyi suuri kivenjärkele. Tätä kivenlohkaretta emme olleet aiemmin nähneet.

Vaellusta Revonsaaressa

Revonsaaressa suuntasimme askeleemme ensin Pyökärille. Isovanhempieni kotitalon raunioiden äärellä sytytettiin nuotio, keitettiin kahvit ja käristettiin makkarat. Alkumaljoina kohotettiin samppanjat Revonsaarelle. Haeskelimme edesmenneen **Antero Pyökärin** kotitalon raunioita. Suunnistamaan tottuneen **Heimon** avulla ne löytyivätkin. Raunioilta otin multaa ja vielä Salminiemen rannalta hiekkaa vietäväksi pikkuserkkumme Anteron haudalle Piikkiöön. Sieltä mistä Antero on maailmalle lähtenyt, on jotakin palautunut hänen viimeiselle leposijalleen. Pyökärin kylä on muuttunut vaikeakulkaiseksi pusikoksi. Rajalan talon piha-



Tämä järkäle löytyi Pyökäriltä, Rajalan talon takaa. Kuva: Liisa Katajainen



Juurilla Räihälässä, Anton Reposen talon paikalla. Vas. Jarkko Reponen, Petri Reponen, Seija Pöhö, Raimo Salmi, Mika Salmi, Luka Reponen, Katri Porola, Lauri Reponen, Eero Reponen ja Ensio Reponen. Kuva: Jarkko Reponen

kin alkaa hävitä vesakkojen peittoon. Kävimme vielä Hankalan kylässä. Siellä oli helpompi kulkea ja selkeitä polkuja vielä näkyvissä. Tutusta kellarista kuusen alta löytyi vielä **Uotilan Mairen** tekemä pehmolelu elefantti ja muovipussissa

kävijöiden nimilista useiden vuosien varrelta. Uhripetäjäkin oli pystyssä ja risti sen kyljessä selkeästi näkyvissä. Käen kukunta saatteli meitä koko saariretken ajan. Venettä Salminiemellä odotellessamme ainakin **Hannele** oli

pulahtanut uimaan lämpöiseen meriveteen.

Ylämaan kylillä käyneet matkustajat löysivät ne paikat, joita hakivatkin. Ihastelin Kaijalan komeita peltoaukeamia, joissa ei ainakaan viljaa



Pääsy muistoristille on suljettu aidalla. Kuva: Mirja Hynninen

kasvanut. Yhden ainoan perunapellon näin. Virran sillan kupeessa joimme maittavat retkikahvit. Poikkesimme myös Summan korsua katsomassa. Kiitos Kaijalan kylässä oppaana olleelle **Leeville!** Johanneksessa kävimme hautausmaalla, joka laajenee koko ajan. Oma muistomerkkimme on saanut olla koskemattomana ja samoin **Olenikovin** hautakivi. Kävin Vaahtolassa katsomassa, miten ”Pappilan läävän” edustalla oleva alue on hoidettu. Siellä rehottivat rikkaruohot eikä yhtään kukkasta ollut istutettu! Kiitokset **Kiskosen** veljeksille **Matille** ja **Markulle** hyvästä opastuksesta Metsäkylässä. He opastivat henkilöä, joka oli ensimmäistä kertaa Venäjällä. Viipuriin jääneet tutustuivat kaupunkiin ja tekivät ostoksia. Heistä jotkut kävivät Viipurin taidemuseossa Pantsarlahden mäellä. Molemmilla matkoilla käytiin ostoksilla tutuissa kaupoissa. Ruokailupaikkoina olivat Espilä ja Pyöreä torni. Viipurista on tulossa entistä viihtyisämpi matkailijoita kiinnostava kaupunki. Toisella matkalla koettiin Venäjän tullissa edestakaista pyöritystä, jotakin uutta sekin! Kiitokset Sepolle ja Vistamatkoille matkojen järjestelyistä ja asiantuntevasta opastuksesta Johanneksessa ja Viipurissa!

Kiitos kaikille matkustajille, erityisesti olen iloinen nuorten mukaantulosta!

Lämmintä kesää ja poutapäiviä kaikille!

– Liisa Katajainen –



Ämmä- ja Ukkokivet – liekö oikeat? Kuva: Vesa Loikas

Kotiseutumatka 25.-27.5.2018 Karjalaan

Kotiseutumatkalle me lähdettiin.
Pari hellepäivää meillä meni siin.
Eka kertaa Toni isänsä synnyinseudulla kävi.
Oli Kaijalan kylä hiljainen – missä lie väki.
Ei yhtään ihmistä kylätiellä siellä,
kun matkattiin me ”pitkät suorat” tiellä.
Hyvää matkaseuraa mukanamme saimme,
kun rakennuksen paikkoja sieltä haimme.
Leevi Hörkkö oli nimeltään hän,
terveysiä Sinulle, jos näet tän.
Hänelle tutut oli paikat siellä,
kulki hän entisellä kotitiellä.
Kuumaa oli ja hellettä riitti,
Liisalle ja Sepolle kaikesta kiitti!

Terveisin
– Marja + Toni Kontto –

Tapahtumia lapsuudesta Sirkka-siskon kertomana

Arto ja Aulikki Puusa ovat käyneet Johanneksen Kaijalan kylässä ensi kerran tänä keväänä. Matkan innoittamana he ovat lähettäneet Arton tädin **Sirkka Puusan** (1926-2013) muistelmakirjoituksen. Sirkka Puusan isä oli **Adolf Puusa** ja isoisä **Konsta Puusa**. Jutun myötä lähtee lämpimiä terveisiä matkakumppaneille.

Tapahtumia lapsuudesta

Aina keväisin odotettiin kovasti kesän tuloa ja isän kesälomaa. Tiesihän se taas matkaa Karjalan kunnalle sukulaisia tapaamaan Kaijalaan ja Uraan Ryövälinniemeen. Isän loma oli usein juhannuksen aikaan ja silloin pääsimme juhannuskokolle.

Matkamme alkoi pikkuautolla Utin asemalle ja sieltä junalla ensiksi Viipuriin, jossa nautimme asemaravintolan ihanista voileivistä, ja sen jälkeen katselimme kaupunkia ja kävimme kerran mm. Viipurin linnassa, jonka tornin kupuun oli kirjoitettu paljon nimikirjoituksia. Siihenhän **Aattokin** kirjoitti omansa. Lieneekö enää jäljellä?

Matka jatkui sitten junalla Johanneksen asemalle, jossa **August-** ja **Nikolai-**setä olivat meitä vastassa kahdella hevosella. Niin sitä mennä körötettiin 6 km kauniita maisemia katsellessa ja saavuimme mummolaan, jossa mummo jo paisteli meille lettusia. **Aatto** ja **Auvo**-serkku (**Antero**) lähtivät jo pian joen rantaan Lieppäkoskelle kalastamaan ja Aatto keksi siellä kaikenlaista muutakin vesipuuhaa. Isä lähti Kakisaareen peltoja katselemaan ja toiset ihailivat kaunista puutarhaa ja muuta pihapiiriä. Mummolla oli oma mansikkamaa, jossa kasvoi ihania mansikoita. Niitä mummo kävi myymässä Viipurin torilla.

Joskus iltaisin kävimme **Olga**-tädin kanssa lehmii hakemassa haasta pa-



Konsta ja Karoliina (o.s. Mellanen) Puusa sekä lapset ja lastenlapset v. 1930. Takana vas. Anton Jaakonpka Puusa, Konstan velipuoli.

rin kilometrin päästä. Jonakin päivänä pääsimme ”Voreskan” (**Väinö Väntsi**) autolla Koskijärvelle tervehtimään **Amalia**-tätiä ja serkkuja. Eräänä kesänä, kun Nikolai-setä oli mennyt kihloihin, hän kävi hakemassa **Maire**-morsiamensa meihin tutustumaan. Morsian oli meistä kovin ujon tuntuinen, mutta tietysti kaunis.

Kaijalassa aika kului rattoisasta ja nopeasti, mutta matkaa piti vielä jatkaa Ryövälinniemeen. Johanneksen asemalta junalla ensin Kaislahden asemalle, jossa oli junan vaihto, ja siitä jatkoimme Monolan asemalle, josta kävelimme usein heinäkuun helteessä n. 4 kilometrimatkan Ryövälinniemeen Härkösen setää ja **Irja-** ja **Aune**-tätejä tervehtimään. Siellä menimme jo ensimmäisenä iltana kävelyille aallonmurtajalle katso-

maan suuria ulkomaisia ”onkareita”. Joskus matkustimme Viipurista laivalla Ryövälinniemeen ja niin säästyimme helteiseltä kävelymatkalta Monolan asemalta. Eräällä laivamatkalla oli mukana myös **Elsa**-täti ja **Pekka**-serkku ja poikesimme heidän kanssaan Ravansaarella Pusalla. Kävimme vielä myös Päätillä **Impi**-tätiä ja serkkuja tervehtimässä.

Paljon näimme näillä kesäisillä matkoilla ja talvella oli sitten mukavaa muistella kaikkea.

Mieleen jäi muisto touhukkaasta **Karoliina**-mummosta, joka jo aamuneljästäkin meni helmat hulmuten navetalla. **Konsta**-äijä taas oli rauhallisempi ja hiljaisempi. Molemmat olivat hyviä ja ahkeria ihmisiä.

– Sirkka Puusa –



Simo Hörkön Sukuyhdistyksen ja Hörkön sukuseuran retki

Kemiönsaaren kartanot lauantaina 18.8.2018

Ensimmäinen kohteemme Kemiönsaarella on **Sjöläxin** kartano. Tutustumme kartanon sisätiloihin, jotka ovat täynnä ihahtuttavia aarteita vuosisatojen takaa. Nautimme samalla retken aamukahvit.

Matka jatkuu **Gunbyn** kartanoon, jossa tutustumme tallirakennuksessa olevaan vanhojen tavaroiden näyttelyyn sekä kartanon historiaan. Gunbyn kartano liittyy myös läheisesti dramaattiseen Taivaan viha-kertomukseen, josta saamme kuulla päivän aikana.

Ohitamme Kemiön keskiaikaisen harmaakivikirkon ja Kemiön keskustan. Jatkamme saaren eteläosaan **Dragsfjärdiin**, jossa sijaitsee **Söderlångvikin Kartano**. Täällä syömmme lounaan **Cafe Vivanissa** ja sen jälkeen tutustumme pääarakennukseen. Museona toimiva kartanorakennus sisältää osan Amos Anderssonin laajasta taidekokoelmasta.

Iltapäivällä ajamme Kemiönsaaren luoteisosaan, jossa sijaitsee **Westerkärrin** kartano, jonka sisätiloihin tutustumme. Kartanon mailla käytiin Suomen sodan aikana merkittävä saaristotaistelu, josta myös kuulemme. Nautimme iltapäiväkahvit kunnostetussa navettarakennuksessa, jossa on myynnissä tilalla tuotettua lampaan lihaa.

Paluumatka alkaa noin 16.30.

Matkan hinta on 80€ / henkilö, mukaan mahtuu 30 henkeä.

Hinta sisältää bussimatkan Launokorven bussilla, aamu- ja iltapäiväkahvit leivillä, sisäänpääsymaksut ja esittelyt kohteissa, lounaan sekä paikallissoppan palvelut päivän aikana. Ilmoittautuminen 30.7.2018 mennessä (mistä nouset bussiin ja ruoka-allergia) **Eira Laiho** puh. 040 512 9135 tai eira.k.laiho@gmail.com.

Maksu 30.7.2018 mennessä tilille Eira Laiho FI15 5700 8150 0320 48.

Aikataulut ja pysäkit:

8.00 Turun linja-autoasema, tilauslaituri – 8.15. Kaarina, pikavuoropysäkki
– 8.25 Piikkiö, pikavuoropysäkki – 8.35 Paimio Sauvon th



Hörkön sukuseura

Vuosikokous la 4.8.2018 klo 11.00–12.00 Piikkiössä
Johannesjuhlien yhteydessä. Tervetuloa!



~ Tilaa Johannekselainen ~

**Omaksi tai lahjaksi - sukulaiselle tai tuttavalle.
Uusista tilauksista ei veloitus tältä vuodelta!**

Tilauksen saat hoidettua Johannesjuhlilla

Johannekselainen

JOHANNEKSELAISEN PERINTEEN VAALIJA ♦ 70. VUOSIKERTA V. 2019



Johannes-seinäkalenteri ensi vuodelle 2019

Tämän seinäkalenterin jokaisella aukeamalla on kuvamuisto Johanneksesta. Kuvat Johannes-Seuran arkistosta. Kalenterin koko 21 x 32 cm. Hinta on 15,00 €/ kpl. Saatavana Johannes-Seuran toimistosta, Johannesjuhlilta tai myös postitettuna, jolloin hintaan lisätään postituskulut.

Varaa omasi, kalenterista rajallinen painos. Uusi painos otetaan mikäli tarvetta ilmenee riittävästi. Sopii vaikka joululahjaksi!

Johannekselainen

Johannekselainen ilmestyy 9 kertaa vuodessa

Kustantaja ja julkaisija:

Johannes-Seura ry

Toimisto:

Myllytie 1 (Kirkonkulma) 21500 Piikkiö, puh. 02-4795 118

Avoinna: **keskiviikkoisin** klo 12-17 sekä kuukauden **ensimmäisenä**

ja **kolmantena arkilauantaina** klo 10-15. (ks. sivu 2)

www.johannes.fi

sähköposti: Johannesseura@elisanet.fi

Päätoimittaja:

Hannu Rastas, Saksantie 89, 21500 Piikkiö

Puh: 050-3541 363

Sähköposti: hannu.rastas@dlc.fi

Lehtitoimikunta:

Marjatta Haltia, Liisa Katajainen, Sari Scimone, Kaija Sipilä

ja päätoimittaja.

Lehden toimittajia:

Kaikki lukijamme, johannekselaiset ja heidän ystävänsä.

Ilmoitushinnat: 0,55 €/palstamm (perusteena 4-palstainen sivu,

palstan maksimileveys 70 mm).

Säännöllisistä jatkuvista ilmoituksista alennus.

Kuolinilmoitukset:

- korkeus < 10 cm = 80 €

- korkeus enintään 10-15 cm = 100 €

Kiitosilmoitukset: 5 €.

Tilaushinnat vuonna 2018:

Vuosikerta (9 lehteä) 30 € Suomi ja Ruotsi, muut maat 35 €.

Lisänumerot 3 €/kpl + mahdolliset toimituskulut.

Piikkiön Osuuspankki FI54 4714 1020 0595 46.

Toimituksellinen aineisto:

Lukijoiden kirjoituksia ja kuva-aineistoa otetaan muokattavaksi

julkaisemista varten tai julkaistavaksi sellaisenaan.

Vastuu ja päätökset julkaisemisesta ovat toimituksen. Julkaisemisen

jälkeen alkuperäiset kuvat palautetaan,

muu aineisto pyydettyä.

Vastuu ilmoituksista:

Puhelimitse annettuihin ilmoituksiin sattuneista virheistä lehti

ei vastaa. Ilmoituksen poisjäämisestä tai muusta julkaisemisesta

sattuneesta virheestä lehden vastuu rajoittuu enimmillään

ilmoituksesta maksetun hinnan palauttamiseen.

Taitto: Esa Haltia

Sata-Pirkan Painotalo Oy